copaci în prag de iarnă

adînc de suflet

Pe urmele atîtor dulci ravagii ram
în prin vie solitari haragii şi-mi
parc sau chiar am simţit de ieri
mireasmă de zăpadă bună-n cer.

Sclipesc şi stelele mai auster pc-un
fir de rază brusc trccînd prin fier şi-
ncepi în lumea vastelor miragii să
înţelegi din nou ce-şi spun copacii.

S'int lanurile puse la
păstrare şi să renască iarăşi
înmiit avem sămînţă pentru
fiecare.

Ce cald ţi-e sîngele şi-n
întrupare, schimbat într-o
amiază de zenit cu fierbinţeala
unui tei în floare.

De nopţi în şir cu trudă şi ardoare
sculptează vîntul arborii în munţi,
mai reci, mai goi de frunză, mai
cărunţi subt ploaia-ntoarsă aprig în
ninsoare.

Migala ţesăturii de-o pătrunzi,
vezi. ager. cum se-alege din
lucrare temeiul înfloririi
viitoare, în propria-i materie
ascuns.

Ce lin, ce drept, ce fără-
nfumurare tind lucrurile către
concentrare, adăugate lumii în
tăcere.

în orice pas şi-n orice
confruntare adînc de suflet şi-
nfrăţită zare cu pacea văilor
uranifere.

GltIGORE
HAGIU

SONET
E